

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

حلمِ مُصطَفِيَا

دعوتِ اسلامي جي تحت هفتيوار سننن پريي اجتماع
م ٽين وارو سننن پريو بيان

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ وَالصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ

اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰہِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط

حلم مصطفي صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

وَعَلَىٰ اِيَّاكَ يَا حَبِيبَ اللّٰہِ

الصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰہِ

وَعَلَىٰ اِيَّاكَ يَا نُورَ اللّٰہِ

الصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰہِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْاِِعْتِكَافِ

(مون سنّت اعتكاف جي نيّت كئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري وندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ ڪاٺ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيلَتِ

اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ جِي محبوب، دانائي غُيُوبِ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم جُو ارشاد مشڪبار آهي: جنهن مون تي سو پيرا دُرُودِ پَاڪِ پڙهيو، اللّٰهُ تَعَالَى ان جِي ٻنهي اکين جِي درميان لڪي ڇڏيندو آهي ته هي نفاق ۽ جهنم جِي باه کان آزاد آهي ۽ ان کي قيامت جِي ڏينهن شهيدن سان گڏ رکندو.

(مَجْمَعُ الرُّوَاِئِدِ، ج ۱۰، ص ۲۵۳، حديث ۱۷۲۹۸)

باغِ جَنَّتِ مِيں مُسْكِرَاتِ جَائِيں گے

پھولِ رَحْمَتِ كے جھڙيں گے ہم اُٹھاتے جَائِيں گے

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَیْ مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْبِ!

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

بمدني گل: (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ ٽيڪ لڳائي ويهڻ
 بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
 ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
 ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁
 صَلَّوْا عَلَيِ الْحَبِيبِ! اُذْڪُرْ اللهُ، تُوْبُوا اِلَى اللهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
 وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
 اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلَّوْا عَلَيِ الْحَبِيبِ! صَلَّوْا عَلَيِ اللهُ تَعَالَى عَلَيِ مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيٽون

آئون به نيٽ ڪريان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل
 ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سڀاري 14 سورة

النحل آيت نمبر 125: **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِأُحْكَمَةِ وَ التَّمُ عِظَةِ الْحَسَنَةِ**

”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❀ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❀ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڏاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❀ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❀ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❀ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مثان اسلامي پائرو! اسان مان هر هڪ ڏنيا ۽ آخرت جي پلائي ۽ ڪاميابي جو خواهش مند آهي. ان جي لاءِ اسان کي هر مُعاملي ۾ پنهنجي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اطاعت ۽ پيروي ڪرڻي پوندي، ڇو جو سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اَقْوَال و اَفْعَال، اَخْلَاق و عادات ۽ تمام صفتون اسان جي لاءِ باعثِ نجات آهن. اڄ اسان حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي هڪ پاڪيزه صفت ”حِلْم“ جي باري ۾ ٻُڌنداسين، ”حلم چاڪي چوندا آهن؟ ان جي تعريف ڇا آهي؟ ان جي ڇا اهميت آهي؟“ اهو به ٻُڌنداسين، اچو ته! سڀ کان پهريان حِلْمِ مُصْطَفِيٰ جي مُتَعَلَقِ هڪ ايمان آفروز حڪايت ٻُڌون ٿا:

هڪ اعرابي جو واقعو:

اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ، حضرت سَيِّدَتُنَا عائشہ صَدِيقَہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کان روایت آهي ته هڪ پيري نبي پاڪ، صاحبِ لَوْلَاڪ ﷺ جن ڪنهن اعرابي کان هڪ وَسَقَ (جهه مٺڻ تيهه (30) سير ڪجورن) جي بدلي ۾ هڪ اُنٺ خريد ڪيو. ڪجور ڏيڻ جي لاءِ ڪاشانه اقدس تي اچي ڪري جڏهن ڪجورون تلاش ڪيون ته نه مليون. سرڪار ﷺ ان اعرابيءَ وٽ واپس ويا ۽ ارشاد فرمايو: عبدالله! اسان توکان هڪ وَسَقَ ڪجورن جي بدلي اُنٺ خريد ڪيو هو، پر تلاش جي باوجود اسان کي ڪجورون نه ملي سگهيون. هي ٻنڌندي ئي اهو اعرابي زور زور سان رڙيون ڪرڻ لڳو: هائي ڏوڪو! هائي ڏوڪو! شمع رسالت جا پروانه، صحابهءَ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جن جڏهن هي ماجرو ڏٺو ته اعرابيءَ کي مارڻ جي لاءِ ڊوڙيا ۽ ان کي چيائون: تون رسولُ الله ﷺ ﷺ ﷺ جي باري ۾ اهڙي ڳالهه ڪرين ٿو؟ نبي ڪريم ﷺ جن ارشاد فرمايو: ان کي ڇڏي ڏيو! ڇو ته حق دار کي ڳڻتڳوءَ جو حق حاصل هوندو آهي. نبي ڪريم ﷺ جن به (2) تي (3) پيرا ائين فرمايو، پر سمجهائڻ جي باوجود جڏهن اهو نه مجو ته حُضُور ﷺ جن هڪ صحابيءَ کي حڪم ڏنو ته خوله بنتِ حڪيم وٽ وڃي ڪري ان کي چئو ته جيڪڏهن توهان وٽ ڪجورن جو هڪ وَسَقَ هجي تو اسان کي ڏيو! اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ اسان واپس ڪري ڇڏينداسين، اهي صحابي حضرت خوله بنتِ حڪيم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا وٽ ويا ۽ ان کي چيائون ته رَسُوْلُ اللهِ ﷺ جن فرمايو آهي ته جيڪڏهن توهان وٽ هڪ وَسَقَ ڪجورون موجود آهن ته ڏيو، اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ توهان کي واپس ڪيون

وينديون. ته انهن چيو مون وت کجورون مَوْجُود آهن، توهان ڪنهن کي موڪلي ڪري گهڙائي ونو. سرڪارِ دو عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: ان اعرابي کي وٺي وڃو ۽ جيتريون کجورون ان جون ٿين ٿيون ان کي ڏيو! اهو اعرابي جڏهن کجورون وٺي ڪري واپس آيو ته نبي پاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي درميان تشريف فرما هئا. ان عرض ڪيو: جَزَاكَ اللهُ خَيْرًا، (الله عَزَّوَجَلَّ توهان کي جزاءِ خَيْرِ ڏئي) توهان پورو حصو وڏي بهترين طريقي سان عطا فرمائي ڇڏيو. نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ماڻهن مان بهترين اهي آهن جيڪي بهترين طريقي سان پورو حصو ڏيندا آهن. (سبل الپهدي والرشاد: ۲۰/۷)

خلقِ عظيم سے مجھے حصہ عطا کرو!
بے جا ٺهي کي خصلتِ بد کو نکال دو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

تجارت ۾ ديانت اپنائيو!

منا منا اسلامي پائرو! توهان ڏٺو ته! سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪيتري قدر عفو و درگزر فرمائڻ وارا ۽ نهايت شفيق ۽ بُردبار هئا. سڀني جي سامهون سودي کان انڪار ڪرڻ جو الزام لڳائڻ واري کان بدلي وٺڻ جي طاقت ۽ قدرت جي باوجود مُعاف فرمائي ڪري حُسنِ اخلاق جو مُظَاهَرُو فرمايو. ان روايت مان اسان کي به هي ڏرس مليو ته دورانِ تجارتِ خريد و فروخت ڪرڻ وقتِ حِلْم، برداشت، سچائي ۽ ديانت ڌاري سان ڪم وٺڻ گهرجي. سودو وڪڻڻ واري يا خريد ڪرڻ واري مان ڪو به جيڪڏهن

تڪليف ڏيڻ واري ڳالهه ڪري ته آخرت جي لاءِ نيڪين جو ڏخيرو (جمع) ڪندي صبر سان ڪم وٺڻ گهرجي. جوابي ڪاروائي ڪرڻ سان لڙائي جهڳڙو ٿيڻ يا وري پاڻ ۾ نفرتن جو سبب به بڻجي سگهي ٿو. بدڪلامي، دل آزاري ۽ الزام ٿراشيءَ وارا جُملا چوڻ جي صورت ۾ ڪبيره ڳڻانهن ۾ مبتلا ٿيڻ جو به انديشو آهي. تنهنڪري اسان مان هر هڪ کي گهرجي ته اهڙي موقعن تي غصِي ۾ اچڻ، دل جلائيندڙ ڳڻانهن سان ٻين کي ڊيچارڻ ۽ ڳالهه مان ڳالهوڙو ڪرڻ جي بجائِي صبر جو مظاهرو ڪندي پاڻ به ڳڻانهن کان بچون ۽ ٻين کي به بچائڻ جي ڪوشش ڪريون ۽ هر هڪ سان حُسنِ اخلاق سان پيش اچون جو ان جون وڏيون برڪتون آهن.

حضرت سَيِّدُنَا اَبُو تَعَالَبَه حُشَنِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته نبي ڪريم، رُوفاً رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: ”بيشڪ توهان مان مون کي سڀ کان وڌيڪ محبوب ۽ آخرت ۾ سڀ کان وڌيڪ منهنجي قريب اهو شخص هوندو، جيڪو توهان مان بهترين اخلاق وارو هوندو ۽ توهان مان مون کي سڀ کان وڌيڪ ناپسند ۽ آخرت ۾ مون کان گهڻو پري اهو شخص هوندو، جيڪو توهان مان بدترين اخلاق وارو هوندو.“ (المسند للامام احمد بن حنبل، رقم ۱۷۴۷، ج ۶، ص ۲۲۰)

حضرت سَيِّدُنَا اَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته رسولِ اڪرم، نُورِ مُجَسَّمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو ته ”منهنجي ويجهو توهان مان سڀ کان زياده پسندیده ماڻهون آهي آهن، جيڪي توهان مان بهترين اخلاق وارا، نرم دل، ماڻهن سان محبت ڪرڻ وارا آهن ۽ جن سان ماڻهون محبت ڪندا هجن ۽ توهان مان منهنجي ويجهو سڀ کان ناپسندیده ماڻهون آهي چُغَلُ خور آهن، جيڪي دوستن جي درميان نفرتون (جڏائي) وجهن ۽ پاڪ دامن

ماڻهن ۾ عيب ڳولهيون.“ (مجمع الزوائد، كتاب الادب، باب ماجاء في حسن الخلق، رقم ۱۲۶۶۸، ج ۸، ص ۴۷)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

حُسنِ أَخلاقِ جونِ علامتون:

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته حُسنِ أَخلاقِ اپنائڻ جون ڪهڙيون برڪتون آهن جو اهڙو شخص ڏنيا ۽ آخرت ۾ ڪامياب هوندو آهي، جڏهن ته بدتميزي ۽ بد اخلاقيءَ جو مُظاهرو ڪرڻ واري کي ڪو پسند ناهي ڪندو، ڏنيا ۾ به ماڻهون اُن کي بُرو سمجهندا آهن ۽ آخرت ۾ به ڏَلتَ ۽ رُسوائي ان جو مُقَدَّر بڻجي سگهي ٿي. امام غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ حُسنِ أَخلاقِ جي علامتن کي نُقل ڪندي فرمائن ٿا: حُسنِ أَخلاقِ جو پيڪر اهو آهي، جيڪو وڌيڪ حيا وارو، ڪنهن کي اڏيت نه ڏيڻ وارو، نيڪ اَعْمال ڪرڻ وارو، سچ ڳالهائڻ وارو، گهٽ ڳڻتڱو ڪرڻ وارو، گهڻي عمل جو عادي، لَغزَشَن کان وَس آهر بچندڙ ۽ فُضُول ڳڻتڱوءَ کان پرهيز ڪرڻ وارو هجي، نيڪ، پُروڦار، صابر، رِضاءِ الهِي تي راضي، شڪر ڳڏار، بُردبار، نُرْم طبيعت، پاڪدامن ۽ شفيق هجي، لعنت ڪرڻ وارو، ڳاريون ڏيڻ وارو، غيبت ڪرڻ وارو، جلدباز، ڪينو رکندڙ، بخيل ۽ حاسد نه هجي بلڪ هَشَّاش بَشَّاش رهندو هجي، اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي خاطر مَحَبَّتَ ۽ بُعْضَ رِڪنِ وارو ۽ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي خاطر ئي ڪنهن سان راضي ۽ ناراض هئڻ وارو هجي. (احياء العلوم، ج ۳، ص ۸۶) تنهنڪري اسان کي پاڻ به بُرنِ فعلن ۽ بُري اخلاق کان بچڻ گهرجي ۽ پنهنجي مسلمان ڀائرن جي خيرخواهي ڪندي انهن کي به چڱي اخلاق ۽ عُمده صِفَتون اپنائڻ جي ترغيب ڏيندي رهڻ گهرجي. حُسنِ اخلاقِ جي فضيلتن ۽ برڪتن جي باري ۾ مزيد جڻڻ جي لاءِ دَعْوَتِ اسلامِي جي اِشاعتِي اداري مڪتبه المدينه جي

مَطْبُوع 99 صَفْحَن تِي مُشْتَمِل ڪِتَاب بِنَام ”حُسْنِ اخْلَاق“ جُو مُطَالَعُو بِي حَد مُفِيد آهي. ان ڪتاب جي مُطَالَعِي جي بَرڪت سان حُسْنِ اخْلَاق جا رَنگ بَرَنگِي، مَهڪَندڙ مَهڪَندڙ مَدَنِي ڪُل چُوندڙ جي سَعَادَت حَاصِل ٿيندي. اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ، دَعْوَتِ اِسْلَامِي جِي وِيب سَائِٽ www.dawateislami.net ڪان اِن ڪتاب کي رِيڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

اس کو موليٰ تو گناہوں سے بچانا ہر گھڑی

اس کو بااخلاق با کردار نیک انسان بنا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اسان جي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اخلاق حسنہ جي ان عظيم بلندين تي فائز آهن جو خود الله عَزَّوَجَلَّ قرآن ڪريم ۾ سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حُسنِ اخْلَاق جي مُتَعَلِّق اِرْشَاد فرمايو:

تَرْجَمُو ڪِنزِ الْاِيْمَانِ: ۽ بِيَشْڪ تون
نهایت عظيم اخلاق جو مالڪ آهين.

وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلُقِي عَظِيمٌ ﴿٤﴾

(سبياري: ۲۹، القلم: ۴)

تاجدار ڪائنات صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن اِرْشَاد فرمايو: بُعِثْتُ لِأَتِمَّ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ، يعني مون کي چڱي اخلاق جي تڪميل جي لاءِ مَبْعُوث ڪيو ويو آهي. (نوادير الاصول للحكيم الترمذی، ۱۱۰۷/۲، حديث: ۱۴۲۵) ته جن جي بَعِثْتُ (موڪلڻ) جو مَقْصَد ئي چڱا اخلاق سيکارڻ هجي، تو خود انهن جي اخلاق عظيم جو عالم ڇا هوندو.

حلم جي تعريف ۽ ان جا اهميت:

منا منا اسلامي ڀائرو! حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پاڪيزه اوصاف (خوبين) مان هڪ پياري صفت ”حلم“ به آهي. حلم جي معنيٰ آهي: پنهنجي طبيعت مان غصّي کي ضبط ڪرڻ. (حاشيو سيرت رسول عربي: ۲۹۳) يعني غصو اچي ته ان کي پي وٺڻ کي ”حلم“ چيو ويندو آهي. ياد رکو! غصو انساني فطرت ۾ شامل آهي، هي هڪ غير اِختياري امر آهي، ان ۾ اسان جو ڪو قُصُور ناهي. پر غصّي مان بي قابو ٿي وڃڻ بُرو فعل آهي. تنهنڪري جڏهن به غصو اچي ته حلم جو مُظاهرو ڪندي ان کي دٻائڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي. غصو پيئڻ ۽ بُردباري اِختيار ڪرڻ جا بي شمار فضائل آهن. انهي متعلق ٻه (2) فرامبين مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌو.

(1) توهان مان سڀ کان وڌيڪ طاقتور اهو آهي، جيڪو غصّي جي وَقت پاڻ تي قابو رکي ۽ سڀ کان وڌيڪ بُردبار اهو آهي جيڪو طاقت جي باوجود مُعاف ڪري ڇڏي. (کنز العمال، ڪتاب الاخلاق، الباب الثاني في الاخلاق والافعال المذمومة، ۳/ ۲۰۷، حديث: ۷۶۹۴)

(2) الله عَزَّوَجَلَّ جي آڏو عزت ۽ بُزرگي چاهيو. ”صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جن عرض ڪيو: ”اهو ڪيئن؟“ اِرشاد فرمائون: ”جيڪو توهان سان قُطع تعلق ڪري، ان سان صلّه رَحْمي ڪريو، جيڪو توهان کي محروم ڪري، ان کي عطا ڪريو ۽ جيڪو توهان سان جهالت سان پيش اچي، توهان ان سان بُردباري اِختيار ڪريو.“ (موسوعة الامام ابن ابى الدنيا، ڪتاب الحلم، ۲/ ۲۲، حديث: ۴)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته احاديث مُبارڪه ۾ حلم ۽ بُردباري اِختيار ڪرڻ جي ڪيتري قدر ترغيب ڏياري وئي آهي. اسان کي گهرجي ته

اسان به ان سُنِّي صِفَتِ كِي اپنائڻ جي ڪوشش ڪريون، شروعات ۾ مُشڪل ضرور ٿيندي، پر سڄي لڳن ۽ ڪوشش سان تمام ڪم آسان ٿي ويندا جيئن ته **فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** آهي: ”علم سڪڻ سان ايندو آهي، تَحَمُّلِ مِزاجِي تڪليفون برداشت ڪرڻ سان پيدا ٿيندي آهي ۽ جيڪو پلائي حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪري، ان کي پلائي ڏني ويندي آهي ۽ جيڪو سُڙ کان بچڻ چاهيندو آهي، اُن کي بچايو ويندو آهي.“ (تاريخِ مدينه دمشق، ۱۸/ ۹۹)

ان حديثِ پاڪ جي ان حصي ”تَحَمُّلِ مِزاجِي تڪليفون برداشت ڪرڻ سان پيدا ٿيندي آهي“ تي غور فرمايو ۽ نيٺ ڪريو ته اسان به پنهنجي اندر برداشت جي صفت پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪنداسين. اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ

تاجدارِ حرم، نبي مڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حِلْم ۽ بُرْدباري ۽ نُرْمِ دَلِي ۾ پنهنجو مَتَ پاڻ آهن. رَبُّ الْعَالَمِينَ عَزَّوَجَلَّ اوهان جي نُرْمِ دَلِيءَ جي تعريف ڪندي سڀاري 4 سُورهِ آلِ عِمْرَانِ جِي آيتِ 159 ۾ اِرْشَادِ فَرْمَائِي تُو:

تَرَجَمَوْ كُنْزِ الْاِيْمَانِ: پوءِ ڪهڙي نه الله جي مهرباني آهي جو اي محبوب توهان انهن لاءِ نرم ٿيو ۽ جيڪڏهن توهان سخت مزاج ۽ سخت دل هجو ها ته هو ضرور توهان وٽان تڙي پڪڙي وڃن ها.

فِيمَا رَحِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ لَئِن لَّمْ يَكُنْ لَّهُمْ غَلِيظَ الْقُلُوبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ

(سڀاري: ۴، آل عمران: ۱۵۹)

حضرتِ سَيِّدِنَا عَبْدِاللهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا فرمائن ٿا: مون رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي صِفَتِنِ كِي پهريان ڪتابن ۾ ڏٺو آهي، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نه تنگ مزاج آهن ۽ نه ئي سخت دل، نه بازارن ۾ شور ڪرڻ وارا ۽ نه ئي بُرائي جو بدلو بُرائي سان ڏيڻ وارا آهن، بلڪه مُعَافِ ڪرڻ وارا ۽ ڏَرُگُزَرِ فَرْمَائِي وارا آهن. (تفسير ابن ڪثير: ۲/ ۱۳۰)

حلم مصطفيٰ جو هڪ بهترين واقعو:

منا منا اسلامي ڀائرو! نبي رحمت، شفيح اُمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حلم ۽ عَقْوُ يعني اڏيت برداشت ڪندي مُجرمن کي فُدرت جي باوُجُود بغير انتقام جي ڇڏي ڏيڻ ۽ مُعاف ڪري ڇڏڻ واري عادتِ مُبارڪه جي اهي عظيم شاهڪار آهن جنهن جي مثال پوري دُنيا ۾ نٿي ملي. جيئن ته جڏهن سَرَڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن دعوتِ اسلام جي لاءِ ”طائف“ جو سفر فرمايو ته حضرت سيدنا زيد بن حارثه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ به پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن سان گڏ هيا. طائف ۾ وڏا وڏا امير ۽ مالدار ماڻهون رهندا هئا. انهن رئيسن ۾ ”عَمْرُو“ جو خاندان تمام قبيلن جو سردار شمار ڪيو ويندو هو. هي ماڻهون تي (3) ڀائر هئا. عبدالليل. مسعود. حبيب. حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انهن تنهي وٽ تشريف کڻي ويا ۽ اسلام جي دعوت ڏني. انهن تنهي اسلام قبول نه ڪيو بلڪ انتهائي بيهوده ۽ گستاخيءَ وارو جواب ڏنو. ان بدنصيبن انهي تي بس نه ڪيو بلڪ طائف جي شيرين کي حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان ڀرو سلوڪ ڪرڻ تي اُڀاريو. جيئن ته ان شيرين سَرَڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي هر طرف کان حملو ڪري ڇڏيو ۽ اوهان تي پٿر وسايا، ايستائين جو پاڻ جو جسم نازنين زخمن کان لهو لهان ٿي ويو. نَعْلين مُبارڪه خُون سان ڀرجي وئي. جڏهن سَرَڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ زَحْمَن کان بي تاب ٿي ڪري ويهي ٿي رهيا ته هي ظالم انتهائي بي دَرديءَ سان اوهان جي بانهن کان پڪڙي ڪري بيهاريو ٿي ۽ جڏهن اوهان هليا ٿي ته وري اوهان تي پٿرن جي بارش ٿي ڪيائون ۽ گڏوگڏ طَعَنَ زني ڪندي، گاريون ڏيندي، تاڙيون وجائيندي، کلي رهيا هئا.

حضرت زيد بن حارثه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پيچي پيچي ڪري حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي ڪرندڙ پٿرن جي آڏو پاڻ پنهنجو بدن پيش ڪري رهيا هئا ۽ حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي بچائي رهيا هئا، ايستائين جو اهي به رتو رت ٿي ويا ۽ رُحْمَن جي سبب بي هوش ٿي ويا. ايستائين جو سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن انگور جي هڪ باغ ۾ پناه ورتي.

(المواهب اللدنيه ، هجرته صلى الله عليه وسلم، ج 1، ص 137، 136)

حق کی راہ میں پتھر کھائے خوں میں نہائے طائف میں
وین کا کتنی محنت سے کام آپ نے اے سلطان کیا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

جنگِ اُحد کان به سخت ڏينهن

ان سفر جي طويل عرصي کان بعد هڪ پيري اُمّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدَتُنَا عَائِشَة صَدِيقَة رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جن حُضُورِ اَقْدَس صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کان پڇا ڪئي ته يَارَسُوْلَ اللهِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڇا جنگِ اُحد جي ڏينهن کان به وڌيڪ سخت ڪو ڏينهن توهان تي گذريو آهي؟ ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو ته ها اي عَائِشَة! رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا! اهو ڏينهن منهنجي لاءِ جنگِ اُحد جي ڏينهن کان به وڌيڪ سخت هو، جڏهن آئون طائف ۾ اُتي جي هڪ سردار ”اِبْنُ عَبْدِ يَالِيل“ کي اسلام جي دعوت ڏني. ان دعوتِ اسلام کي حقارت سان گڏ نڪرائي ڇڏيو ۽ اهلِ طائف مون تي پٿراڻو ڪيو. مون ان رنج ۽ غم ۾ سرجهڪائي هلندو رهيس، ايستائين جو مقام ”قَرْنُ التَّعَالِبِ“ ۾ پهچي ڪري مون کي هوش و حواس آيو. اُتي پهچي ڪري جڏهن مون مٿو

کنيو ته ڇا ٿو ڏسان ته هڪ ڪڪر جي پاڇي جي مون تي ڇائو ڪيل آهي، ان ڪڪر مان حضرت جبريل عَلَيْهِ السَّلَام جن مون کي آواز ڏنو ۽ چيو ته الله تَعَالِي توهان جي قوم جو قول ۽ ان جو جواب ٻڌي ورتو ۽ هاڻي توهان جي خدمت ۾ پهڙن جو فرشتو حاضر آهي ته جيئن اهو توهان جي حڪم جي تعميل ڪري . حضور ﷺ جو بيان آهي ته پهڙن جو فرشتو مون کي سلام عرض ڪرڻ لڳو ته اي محمد! (ﷺ) جيڪڏهن توهان چاهيو ٿا ته آئون ”اَخْشَبِينَ“ (اَبُو قَبِيَس ۽ قَعِيَقَان) ٻنهي پهڙن کي ان ڪافرن تي اونڌو ڪري ڇڏيان تي آئون ائين ڪري ٿو ڇڏيان. هي ٻڌي ڪري حضور رحمتِ عالم ﷺ جن جواب ڏنو ته نه، بلڪ آئون اميد ڪريان ٿو ته الله تعاليٰ انهن جي نسلن مان پنهنجي اهڙن ٻانهن کي پيدا فرمائيندو، جيڪي صرف الله تعاليٰ جي ئي عبادت ڪندا ۽ شرڪ نه ڪندا.

(صحيح البخاري ، كتاب بدء الخلق، باب اذا قال احدكم آمين...الخ، الحديث: ۳۲۳۱، ج ۲، ص ۲۸۶)

وجو! توهان سڀ آزاد آهيو

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏنو ته ايتري بُري سلوڪ ڪرڻ جي باوجود، سرڪارِ دوعالم ﷺ جن نه انهن کان بدلو ورتو ۽ نه ئي بد دُعا ڪئي. ائين ته حُضُور عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام جي پُوري حَيَاتِ طيبه اهڙي طرح حِلْم ۽ ڪرم جي عظيمُ الشَّان واقعن سان سينگاريل آهي. پر فتحِ مڪه جي موقعي تي جنهن ڪمالِ حلم ۽ شَفَقَت جو مُظَاهَرُو فرمايو، ان جي مثال ملڻ ناممڪن آهي. مَنَقُول آهي ته جنهن ڏينهن مڪو شريف فتح ٿيو ۽ ڪفر ۽ شيطان پنهنجي چيلن سميت ڏليل ۽ حُوار ٿيو، تڏهن حُضُور ﷺ شيطان ۽ ڪفر کي اهلِ مڪه کان پڇا ڪيائون: اي فُريش! توهان جو ڇا خيال آهي،

آئون توهان سان ڪهڙو سُلوڪ ڪرڻ وارو آهيان؟ انهن عرض ڪيو: نَظُنُّ خَيْرًا، يعني اسان حُضُور کان خير جي ئي تَوَقُّع رکون ٿا، نَبِيُّ كَرِيمٍ وَآخِ كَرِيمٍ وَابْنُ آخِ كَرِيمٍ وَقَدْ قُدِّرَتْ، ڇو جو اوهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪريم نبي آهيو، ڪريمُ النَّفْسِ پائر آهيو ۽ اسان جي ڪريم ۽ مهربان پيءُ جا فرزند آهيو ۽ اللهُ عَزَّوَجَلَّ توهان کي اسان تي قُدرت عطا فرمائي آهي، ته رحمتِ عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن اِرشاد فرمايو: اڄ آئون توهان کي اها ئي ڳالهه چوان ٿو، جيڪا منهنجي پيءُ يوسف پنهنجي ڀائرن جي باري ۾ چئي هئي (پوءِ سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن هي آيتِ مبارڪ تلاوت فرمائي)

لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يُغْفِرُ اللهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ ﴿٦٦﴾

ترجمو ڪنز الايمان: اڄ توهان تي ڪا ملامت نه آهي الله توهان کي مُعاف ڪري ۽ اهو سمورن مهربانن کان وڌيڪ مهربان آهي. (پ ١٣، يوسف ٩٢) (۽ فرمايو: وڃو توهان سڀ آزاد آهيو.

(سبل الهدي والرشاد، ٥/٢٤٢)

سُبْحَنَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ! ڇا شان آهي اسان جي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو! جو جن ماڻهن سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي ظلم ۽ ستم جا پهاڙ توڙيا، دين جي تبليغ جي وقت الڳ الڳ طريقن سان ستايو ويو، ايستائين جو آبائي وطن ڇڏڻ تي مجبور ڪيو، ان تي بس نه ڪئي بلڪ هجرت کان پوءِ به سڪون سان رهڻ نه ڏنو ۽ پوءِ فتح مڪي جي ڏينهن جڏهن رسولُ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۽ سندن جانثار انهن ڪافرن تي غالب اچي ويا، ته انهن کان بدلو وٺڻ جي بجائي نبي رحمت، شفيع اُمّت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ڪمالِ حلم ۽ شفقت فرمائيندي انهن کي مُعاف ڪري ڇڏيو.

جان کے دشمن خون کے پیاسوں کو بھی شرمکے میں
عام معافی تم نے عطا کی کتنا بڑا احسان کیا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

حلم مصطفي جا كجھ واقعا!

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان جو معاملو ته هي آهي ته پاڻ ۾ ننڍن ننڍن اختلافن کي پوري زندگي جو مسئلو بڻائي ڇڏيندا آهيون ۽ صلح جي ڪا گنجائش به نه ڇڏيندا آهيون. اسان جي آقا، مڪي مڌني مُصطفي ﷺ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو معمول هو ته اهي ڪڏهن به پنهنجي ذات جي لاءِ انتقام نه وٺندا هئا. اچو ته! پنهنجي ڪردار کي سُنَّتِ نَبَوِي جو آئيني دار بنائڻ جي لاءِ حُضُورِ نبي اڪرم ﷺ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حِلْم ۽ ڪرم جي مُتَعَلَق چار (4) واقعا ٻڌون ٿا. جيئن ته

1. هڪ سفر ۾ نبيِ مَعْظَم، رَسُولِ مُحْتَرَم، سَرَاپا جُود و ڪَرَم ﷺ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آرام فرمائي رهيا هئا ته عُوْرَثِ بِنِ حَارِثِ پاڻ سبگورن ﷺ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي شهيد ڪرڻ جي ارادي سان پاڻ ﷺ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي تلوار مِياڻ (يعني نيام) مان ڪڍي ورتي، جڏهن سَرڪارِ نَامِدَارِ ﷺ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نِنْدِ مان اٿيا ته عُوْرَثِ چوڻ لڳو: ته ”اي مُحَمَّد (ﷺ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) هِٽِي اوهان (ﷺ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) کي مون کان ڪير بچائي سگهندو؟ پاڻ ﷺ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ته ”الله“ نُبُوْتِ جي هِيبَتِ کان تلوار ان جي هٿن مان ڪري پئي ۽ سَرڪارِ عَالِي وَقَارِ ﷺ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن تلوار هٿ مُبَارڪ ۾ ڪڍي ارشاد فرمايائون: ته

هاڻي توکي منهنجي هتان کير بچائڻ وارو آهي؟ عورت التجا ڪندي چوڻ لڳو ته ”اوهان ﷺ ئي منهنجي جان بچايو. رحمتِ عالم ﷺ جن ان کي ڇڏي ڏنو ۽ مُعاف فرمايو. ان ڪري عورت پنهنجي قوم ۾ اچي چوڻ لڳو ته ”اي انسانو! مان هڪ اهڙي شخص وٽان اچان ٿو جيڪو دنيا جي سڀني انسانن ۾ سڀ کان بهتر آهي.“ (الشفا: ۱/۱۰۷، از غيبت جون تباه ڪاريون)

سودا تر ڏيک ڪر عفو اور مَرَحْم
هر باغي و سرکش کا سر آخر کو جھکا ہے

2. حضرت سيّدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو بيان آهي ته مان نبي ڪريم رُوْفَ رَحِيمِ ﷺ سان گڏ هئس ۽ پاڻ سڳورن ﷺ کي هڪ نجراني چادر ويڙهيل (يعني پاتل) هئي، جنهن جا پاسا ٿلها ۽ ڪُرڏرا هئا، هڪدم هڪ بدوي (يعني عرب شريف جي ڳوٺاڻي) پاڻ ﷺ جي چادر مبارڪ کي پڪڙي ايترو زور سان ڇڪيو، جو سلطانِ مدينه راحت قلب و سينه ﷺ جي ڪنڌ مبارڪ تي چادر جي ڪنارن سان نشان پئجي ويا، اهو چوڻ لڳو: الله عَزَّوَجَلَّ جو جيڪو مال اوهان ﷺ وٽ آهي، اوهان ﷺ حڪم فرمايو ته ان مان مونکي ڪجهه ملي، رحمتِ عالم ﷺ جن ان ڏانهن مُتوجّه ٿيا ۽ مُسڪرائڻ لڳا، پوءِ ان کي ڪجهه مال عطا فرمائڻ جو حڪم ڏنو.

(صحيح بخاري، ج: ۲، ص: ۳۵۹، حديث: ۳۱۴۹، از غيبت جون تباه ڪاريون)

3. رسولِ اڪرم، نورِ مُجَسَّم، شهنشاهِ بني آدم ﷺ تي لبيد بن اَعْصَم جادو ڪيو ته رحمتِ عالم ﷺ جن ان جو

بدلو (پلاند) نه ورتو ۽ پڻ ان غير مسلمه عورت کي به مُعاف فرمايو جنهن پاڻ ﷺ کي زهر ڏنو هو.

(المواب اللذئتي لقسطلاني، ج: ۲، ص: ۹۱، از غيبت جون تباہ ڪاريون)

4. غزوه أحد ۾ جڏهن مديني جي سلطان، رَحْمَتِ عالميان، سَرورِ ديشان ﷺ جن جي ڏندن مُبارڪن کي شهيد ۽ نوراني چهري مبارڪ کي زخمي ڪيو ويو، پر پاڻ سرڪار ﷺ جن ان کانسواءِ ڪجهه به نه فرمايو ته اَللَّهُمَّ اِهْدِ قَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ. يعني اي الله عَزَّوَجَلَّ منهنجي قوم کي هدايت ڏئي چو ته اهي ماڻهو مونکي نه ٿا سڃاڻن.

(الشفا: ۱/۱۰۵ ملتقطا، از غيبت جون تباہ ڪاريون بتغير)

مُجھ پڻ چشمِ شفا ڪيڙو
دُور بارگنه ڪيڙو
قلبِ پتھر سے بھی سخت ہے
اس کوزمى عطا ڪيڙو

آقا ﷺ ظلم جو بدلون وٺندا هئا:

اسان جي پياري آقا ﷺ هر هڪ سان شَفَقَت ۽ مَحَبَّت سان پيش ايندا هئا، ڪڏهن به پنهنجي ذات جي لاءِ غُصو نه فرمايو، پر جڏهن شرعي حُدود کي توڙيو ويندو هو ۽ احڪامِ خُداوندي کان منهن موڙيو ويندو هو ته پيشاني اقدس تي جلال جا آثار نُمايان ٿي ويندا هئا. جيئن ته

أَمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدَتُنَا عائِشَةُ صَدِيقَةُ طَيِّبَةِ طَاهِرِهِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمائن ٿيون: مون ڪڏهن به رسولِ اڪرم، شاهِ بني آدم ﷺ کي پنهنجي ذات تي ڪيل ظُلم جو بدلو وٺندي نه ڏٺو، جيستائين الله عَزَّوَجَلَّ

جي مُقرر ڪيل حُدُن ڪي نه توڙيو وڃي ۽ جڏهن الله عَزَّوَجَلَّ جي مقرر ڪيل حُدُن مان ڪنهن حد ڪي توڙيو ويندو هو ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شديد غضبناڪ ٿي ويندا هئا.

(الشمائل المحمدية للترمذي، باب ماجاء في خلق رسول الله صلى الله عليه وسلم، ص ۱۶۸، حديث: ۳۳۲)

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيدتنا عائشه صديقه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمائن ٿيون: فَرِيش جي خاندان بني مَحْزُومَ جي هڪ عورت چوري ڪئي ته فَرِيش سوچ ويچار ڪرڻ لڳا ته سَرَوَرِ عَالَمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن سان ان جي سفارش ڪير ڪري؟ آخرڪار حضرت سيدنا أسامه بن زيد رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو انتخاب ٿيو ته هي حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا محبوب آهن، هي ڳالهه ڪري سگهن ٿا. حضرت أسامه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن جڏهن سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان ان عورت جي سفارش ڪئي ته سَرَوَرِ عَالَمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن اِرشاد فرمايو: ڇا تون الله عَزَّوَجَلَّ جي حُدُودَ ۾ سفارش ڪرين ٿو؟ پوءِ اُٿي بيٺا ۽ حُطْبُو ڏنائون: اي انسانو! توهان کان پهريان جا ماڻهون انهي لاءِ هلاڪ ٿيا جو ان مان صاحبِ مَنْصَبِ چوري ڪندو هو ته ان کي ڇڏيو ويندو هو ۽ جيڪڏهن غريب چوري ڪندو هو ته ان تي حد قائم ڪئي ويندي هئي، حُدا جو قَسَمَ! جيڪڏهن فاطمه بنت محمد به چوري ڪري ها، ته آئون ان جو (ب)

هت ڪٿي ڇڏيان ها. (مسلم، كتاب الحدود، باب قطع السارق الشريف وغيره، رقم الحديث ۱۶۸، ص ۹۲۷)

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ڏٺو ته اسان جا پيارا آقا، بي حد شفيق ۽ مهربان آهن، پنهنجي دشمنن جي ظلم و ستم تي به عفو و درگزر سان ڪم وٺندا هئا، پر جڏهن حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سامهون شريعت جي خلاف ورزي ڪئي ويندي هئي ته چهره مبارڪ پُر جلال ٿي ويندو هو.

حُضُورِ پاڪ، صَاحِبِ لَولَآڪ، سَيَآحِ أَفَلَآڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمانِ عِبَرَتِ نِشَانِ آهي: توهان مان ڪو جڏهن ڪنهن بُرائي کي ڏسي ته اُن کي گهرجي ته بُرائي کي پنهنجي هٿ سان بدلي ڇڏي ۽ جيڪو پنهنجي هٿ سان بدلڻ جي استِطاعت (يعني قوت) نه رکي، اُن کي گهرجي ته پنهنجي زَبان سان بدلي ڇڏي ۽ جيڪو پنهنجي زَبان سان به بدلڻ جي استِطاعت نه رکي، ان کي گهرجي ته پنهنجي دل ۾ بُرو ڄاڻي ۽ هيءُ ڪمزور ترين ايمان جي علامت آهي. (صحيح مُسَلِم، ص ۴۴ حديث ۴۹)

منا منا اسلامي پائرو! پنهنجي ضمير کان سوال ڪريو ته ڪنهن کي گناه ڪندي ڏسي ڪري ڇا اسان دل ۾ بُرو ڄاڻيو؟ صد ڪروڙ افسوس! ٻارن جي ماءُ کاڌي پڇائڻ ۾ دير ڪري ڇڏي، کاڌي ۾ لوڻ تيز ٿي وڃي، ٻار اسڪول جي موڪل ڪري وٺن ته ضرور ناگوار گذرندو، پر گهر وارن جون روزانو پنج نمازون قضا ٿي رهيون آهن ته پيشاني تي گنجھه به نه اچي، انهن کي سمجهائڻ جي ڪوشش تائين نه ڪئي وڃي، توهان پاڻ سوچيو! ڪو ميوزڪ وڄائي رهيو آهي، بي شڪ روڪڻ تي قدرت ناهي، پر ڇا هي توهان جي دل ۾ گتڪو ٿي رهيو آهي؟ ڇا توهان ان کي بُرو محسوس ڪري رهيا آهيو؟ جي نه، ان لاءِ جو پاڻ پنهنجي موبائل ۾ به ته ”مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ“ ميوزيڪل ٿيون ”موجود آهي! ٻه ماڻهو گليءَ ۾ گار گند ڪري رهيا آهن، بُرو لڳو؟ جي نه، ڇو؟ ان لاءِ جو ڪڏهن ڪڏهن پنهنجي وات مان به ”مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ“ گار گند ڪري ٿي ويندي آهي. فلاڻي ڪوڙ ڳالهايو، توهان کي ناگوار گذريو؟ جي ها، ڇو؟ ان لاءِ جو منهنجو ذاتي نقصان ٿيو، باقي الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا جي لاءِ بُرو ڪيئن لڳندو جو ماڻهو پاڻ پنهنجي زَبان سان به ”مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ“

ڪُوڙ ڳالهائيندا رهندا آهن. هي مثالون صرف چوٽ ڪرڻ جي لاءِ آهن، نه ته ڪيترن جي حالت هي آهي ته پنهنجي فون ۾ ميوزيڪل ٽيون ناهي. گارگند ۽ ڪُوڙ جي عادت ناهي، پوءِ به ”دل ۾ ٻرو ڄاڻڻ“ جو ذهن ناهي. جيڪڏهن رضائي الٰهي عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ حقيقي معنيٰ ۾ بُرائيءَ کي دل ۾ ٻرو ڄاڻڻ جي سوچ بڻجي وڃي، ڪُڙهڻ جي عادت ٿي وڃي، ته اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ مُعاشري ۾ اِصلاح جو دُور اچي ويندو. جڏهن اسان بُرائين کي دل سان ٻرو سمجهڻ ۾ پاڻ پڪا ٿي وينداسين ته ٻين کي سمجهائڻ به شُرُوع ڪري ڇڏينداسين ۽ اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ هر طرف سنتن جي مدني بهار اچي ويندي ۽ ”نيڪي جي دعوت“ جي ڏور مچي ويندي.

سُنتن کي ڪروڻ خوب خدمت
هر کسي کوڙون نيڪي کي دعوت
نيڪ ۾ بهي بنون التجا به
يا خدا تجھ سے ميری دُعا به

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

نيڪي جي دعوت ۽ مدني ڇينل:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ تبليغ قرآن و سنّت جي عالمگير غير سياسي کي تحريڪ دعوتِ اسلامي، نيڪي جي دعوت کي عام ڪرڻ، ماڻهن کي غفلت جي نند کان بيدار ڪرڻ، گناهن ۽ گمراهين جي سيلاب کان بچائڻ، گهر گهر عشق رسول جي شمع ٻارڻ، **مرحبا يا مصطفيٰ** جي ڏور مچائڻ جي لاءِ 97 کان وڌيڪ شُعبن ۾ مدني ڪم ڪري رهي آهي، انهي مان هڪ اِنتهائي اهم شُعبو **مدني ڇينل** به آهي *...**مدني ڇينل** تحفُ عَقائدِ اسلام جو

علمبردار بطحی کري خوفِ خدا ۽ عشقِ مُصْطَفِيٰ جی شمع فروزان رکڻ جو پیغام نہ صرف گھر گھر پهچایو بلڪ ان جو سفر جاری آهي *...
مَدَنِي چينل بينَ الاقوامي (International) سَطْح تي اسلام جي پیغام کي موثر ۽ دل نئين انداز ۾ دُنیا جي ڪُنڊ ڪُنڊ تائين پهچائڻ جي لاءِ سرگرم عمل آهي، جتي ان جي بغير رسائي ڪنهن حد تائين مُشڪل هئي *...
مَدَنِي چينل اهو واحد سو فيصدي اسلامي چينل آهي، جنهن تي عورت کي نٿو ڏيکاريو وڃي، ان لحاظ کان ان کي هڪ آئيڊيل اسلامڪ چينل چئي سگهجي ٿو *... **مَدَنِي چينل** بي حياڻي ۽ فحاشي ۽ عُرياني جي فضا ۾ بگڙيل اُمّتِ مُسلمه جي اصلاح جي لاءِ روشن آفتاب جو ڪردار ادا ڪري رهيو آهي *... **مَدَنِي چينل** تي عقائد ۽ عبادات، اخلاق، مُعاملات ۽ مُعاشرت جي مُتعلق مسائل کي انتهائي احتياط ۽ ذمہ داري سان گڏ پيش ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي ويندي آهي. توهان کي به مدني التجا آهي ته مدني چينل پاڻ به ڏسندا رهو، ٻين کي به ڏسڻ جي دعوت ڏيندا رهو، اِنْ شَاءَ اللہ **عَزَّوَجَلَّ**، تلاوتِ قرآن ۽ نعتِ رسول جي مٺيون مٺيون آوازن ٻڌڻ، فرض علوم تي مشتمل ڪثير علمِ دين جو لازوال خزانو حاصل ڪرڻ، ڪيترن ئي جسماني ۽ روحاني بيمارين، پریشانين جو گهر ويني علاج حاصل ڪرڻ، هزارين سُنتون سکڻ ۽ ان تي عمل ڪرڻ جو جذبو حاصل ڪرڻ سان گڏوگڏ فلمون، ڊراما، گانا باجا، بي پردگي وغيره گناهن کان بچڻ، نيڪيون ڪرڻ ۽ عشقِ رسول ۾ گم رهڻ جو ذهن به بڻجندو.

مدني چينل ڪي سبب نيڪي کي دعوت عام هو

عام دُنیا بھر ۾ يارڻ دين کا پیغام هو

نرمي اپنائيو، فائدو حاصل ڪريو!

مٺا مٺا اسلامي ڀائرو! جيڪڏهن اسان ڪنهن کي گناه ۾ مُبتلا ڏسون ته مُسلمانن سان خيڙ خواهي ۽ ان جي آخرت جي ڀلائي جي خاطر شريعت جي خلاف ورزي ڪرڻ تي ان جي اصلاح ڪريون، جيڪڏهن سمجهائڻ سان فتنن جو انديشو هجي ته دل ۾ بُرو ضرور ڄاڻڻ گهرجي. جڏهن ته ذاتي معاملن ۾ خلاف مزاج ڳالهين تي صبر و تحمل ۽ عقو و درگزر سان ڪم وٺڻ گهرجي، ڪو ڪيترو ئي غصو ڏياري، اسان کي پنهنجي زبان ۽ هٿن کي قابو ۾ رکندي، رضائي الهي جي خاطر مُعاف ڪري ڇڏڻ گهرجي. ڇو جو جڏهن زبان بي قابو ٿي ويندي آهي، ته اڪثر ڪري ٺهيل ٺهڪيل ڪم به بگڙي ويندا آهن، انهي لاءِ ڪنهن سچ چيو آهي ته

هه ڦلاح و ڪامرائي رَمي و آساني ميں
هر بنا ڪام بگڙ ڄاتا هه ناداني ميں

ياد رکو! جيڪڏهن اسان ڪنهن جي غلطيءَ تي رضائي الهي ۽ سُنين سُنين نيتن سان ان کان انتقام وٺڻ ڇڏي ڏيون، ته اسان جو مُعاشرو امن ۽ سُڪون جو گهوارو بڻجي وڃي ۽ فتنن فساد جا ناپاڪ جراثيم خود بخود ختم ٿي وڃن. بردباري ۽ نرم دلي، الله عزوجل کي پسند آهي، يقيناً جنهن کي هي عظيم دولت ملي وئي، اهو وڏو بخت وارو ۽ (خوش نصيب) آهي، نرمي ئي انسان جي زينت آهي، هر وقت بد مزاجي سان پيش اچڻ، هي تهذيب جي به خلاف آهي، با اخلاق ۽ نرم مزاج شخص سڀني کي پيارو لڳندو آهي، جڏهن ته سخت مزاج ۽ سخت دل شخص کان ماڻهو پري ڀڄندا آهن. اچو ته نرمي اپنائڻ جي لاءِ 4 فرامين مُصطفي ﷺ سماعت ڪريون:

1. إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفْقَ يَعْنِي بِيَشْكُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ رَفِيقٌ آهِي ۽ نَرْمِي كِي

پسند فرمائيندو آهي، وَيُعْطِي عَلَى الرَّفْقِ مَا لَا يُعْطَى عَلَى الْعُنْفِ، ۽ نَرْمِي تِي اهو كجه عطا فرمائيندو آهي، جيڪو سختي تي عطا نه فرمائيندو آهي، وَمَا لَا يُعْطَى عَلَى مَا سِوَاهُ ۽ نَرْمِي تِي اهو كجه عطا فرمائيندو آهي، جيڪو نرمي کان علاوه ڪنهن شي تي عطا نه فرمائيندو آهي.

(صحيح مسلم، كتاب البر والصلة، باب فضل الرفق، الحديث: ۲۵۹۳، ص ۱۳۹۸)

2. إِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا ذَانَهُ يَعْنِي جَنَهِنَ شَيْءٍ ۽ نَرْمِي هُونَدِي آهِي، ان كِي

زينت بخشيندي آهي وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ ۽ جَنَهِنَ شَيْءٍ مان نرمي نڪري ويندي آهي، ان كِي عيب دار ڪري ڇڏيندي آهي.

(صحيح مسلم، كتاب البر والصلة، باب فضل الرفق، الحديث: ۲۵۹۴، ص ۱۳۹۸)

3. مَنْ يُحَرِّمُ الرَّفْقَ يُحَرِّمُ الْخَيْرَ يَعْنِي جِيڪو نرمي کان محروم رهيو، اهو هر

پلائي کان محروم رهيو. (صحيح مسلم، كتاب البر والصلة، باب فضل الرفق، الحديث: ۲۵۹۲، ص ۱۳۹۸)

4. مَنْ أُعْطِيَ حَظَّهُ مِنَ الرَّفْقِ يَعْنِي جَنَهِنَ كِي نرمي مان حصو ڏنو ويو فَقَدْ أُعْطِيَ

حَظَّهُ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ان كِي دنيا ۽ آخرت جي چڱائي مان حصو ڏنو ويو.

(مسند احمد، رقم: ۲۵۳۱۴، ج ۹، ص ۵۰۴)

بنو خوش اخلاق ايسارور

بنادو صبر و رضا ڪاپيڪر

نبي رحمت شمع امت

رہے سدا نرم ہی طبیعت

(وسائل بخشش، ص ۲۰۸)

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي پائرو! ڪجهه اهڙا به نادان هوندا آهن، جيڪي غصي کي بهادري، مردانگي، عزتِ نفس ۽ بلند همت قرار ڏيندا آهن، اهڙي سوچ رکڻ وارن کي نبي ڪريم، روفِ رحيم ﷺ جي حلم ۽ نرمي واري سنّت تي عمل ڪرڻ گهرجي، ته نرميءَ جا بي شمار فائدا آهن.

سرڪار ﷺ جي انفرادي ڪوشش!

مروِي آهي ته هڪ نوجوان، رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جي بارگاهه ۾ حاضر ٿيو ۽ عرض ڪرڻ لڳو: يا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! مون کي بدڪاريءَ جي اجازت ڏيو. هي ٻڌندي ئي تمام صحابهءَ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جلال ۾ اچي ويا ۽ ان کي مارڻ چاهيو. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ان کي پنهنجي ويجهو گهڙائي ڪري ويهاريو ۽ نهايت نرمي ۽ شفقت سان سوال ڪيو: اي نوجوان! ڇا توکي پسند آهي ته ڪو تنهنجي ماءُ سان اهڙو فعل ڪري؟ اُن (نوجوان) عرض ڪيو: آئون ان کي ڪيئن گوارا ڪري سگهان ٿو؟ سرڪار ﷺ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن اِرشاد فرمايو: ته پوءِ ٻيا ماڻهو تنهنجي باري ۾ اُن کي ڪيئن گوارا ڪري سگهن ٿا؟ پوءِ اوهان پڇا ڪيائون: تنهنجي ڌيءَ سان جيڪڏهن هن طرح ڪيو وڃي ته تون ان کي پسند ڪندي؟ عرض ڪيائين: نه. اِرشاد فرمايائون: جيڪڏهن تنهنجي پيڻ سان ڪو اهڙي نامناسب حرڪت ڪري ته؟ ۽ جيڪڏهن تنهنجي ماسيءَ سان ڪري ته؟ اهڙي طرح پاڻ ﷺ چوندو رهيو ته مون کي پسند ناهي ۽ ماڻهو به رضا مند ناهن. تڏهن رَسُولُ

الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ان کي سيني تي هت رکي کري الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاہ ۾ عَرَضُ کيو: يا الهي عَزَّوَجَلَّ! ان جي دل کي پاڪ کري فرما، ان جي شَرْمَ گاه جي حفاظت فرما ۽ ان جي گناه بخشي ڇڏ. ان کان پوءِ اهو نوجوان پوري عمر بدڪاري کان بيزار رهيو. (مُسند امام احمد، ج ۸، ص ۲۸۵، رقم: ملخصاً ۲۲۲۷۴)

إِجَابَتَ نِي جَهَكَ كَرِ لَگِي سِي لَگِيَا
بُرْهِي نَازَ سِي جَبِ دُعَايَ مُحَمَّدٍ
إِجَابَتَ كَا سَهْرَا عَنَايَتِ كَا جُوْرَا
دُهْنِ بِنِ كِي نُكْلِي دُعَايَ مُحَمَّدٍ

منا مناسلامي پاترو! توهان ڏٺو ته اسان جي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ڪتري مَحَبَّتَ ۽ شَفَقَتَ سان انفرادي ڪوشش فرمائي ۽ برائي کان روڪڻ جي لاءِ ڪهڙي پياري انداز ۾ ان نوجوان جي اصلاح فرمائي. تنهنڪري نيڪي جي دعوت ڏيڻ واري کي حڪمتِ عملي اِخْتِيَارَ ڪندي تحملِ مزاجيءَ جو مُظَاهَرُو ڪرڻ گهرجي ڇو جو ”تَرْمِيءَ“ سان جيڪو ڪم ٿيندو آهي اهو ”گرميءَ“ سان ناهي ٿيندو ۽ مُبَلَّغَ کي ته ”ميٺ“ کان وڌيڪ تَرْمَ ۽ بَرَفَ کان وڌيڪ ٿڌورهن گهرجي، ڌڙڪا ڏيڻ ۽ ڇنڊ پٽڻ سان ڪنهن جي اصلاح مُشڪل سان ٿيندي آهي. اي ڪاش! اسان کي به هي توفيق نصيب ٿي وڃي ته جڏهن ڪنهن کي گناهن ۾ مُبْتَلَا ڏسون، نمازن ۾ ڪوتاهي ڪندي ڏسون، ڪُوڙ، غيبت ۽ جُغلي، مُسَلْمَانِ جي دل آزاري وغيره گناهن ۾ مُلُوٽَ ڏسون ته پَرِيٺَ اُن تي بي جا تنقيد ڪرڻ ۽ اُن جي بُرائي ڪري پاڻ غيبت جي گهڙي ڪاهي ۾ ٿپو ڏيڻ جي بجائي، اُن کي گناهن جي دَلْدَلَ مان ڪڍڻ جي ڪوشش ڪريون، نهايت تَرْمِي ۽ پيار سان اُن کي

سمجھائڻ ۽ ثوابِ آخِرَت جا خُزانا گڏ ڪرڻ وارا بڻجئون. اسان خُلوص نيت سان ڪنهن کي سمجھائينداسين ته اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ اِن جو فائدو ضرور ٿيندو.

منا مٺا اسلامي ڀائرو! پنهنجي اندر حِلْم جو مادو پيدا ڪرڻ ۽ عُصِي ڪرڻ جي عادتِ بد کان جان چڏائڻ جي لاءِ ڪجهه طريقا ۽ علاج سَمَاعَت ڪريو ۽ ان تي عمل جي ڪوشش به ڪريو.

(1) سڀ کان پهريان الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ سچي ڊل سان گڙگڙائي ڪري دُعا ڪريو! ڇو جو توفيق خُداوندي جي بغير انسان ڪنهن به گناه کان بچڻ جي طاقت نٿو رکي.

(2) حِلْم جي عادت اپنائڻ جي لاءِ ان جي فضائل تي مشتمل روايتون پڙهو ۽ بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِنَ جي واقعن جو مطالعو ڪريو.

(3) پنهنجي نَفْس کي الله عَزَّوَجَلَّ جي عذاب کان ڊيڄاريو ته مون کي جهڙي طرح ان شَخْص تي قُدْرَت حاصل آهي ان کان وڌيڪ الله عَزَّوَجَلَّ کي مون تي قُدْرَت آهي. جيڪڏهن مون ان تي پنهنجو عُصُو ڪڍي ڇڏي ته آئون قيامت جي ڏينهن الله عَزَّوَجَلَّ جي غُصَب کان ڪيئن بچي سگهندس.

(4) اهڙي طرح غصي جي سبب ٿيڻ واري طَبِي ثَقْصانات تي غور ڪريو، مثلاً اهري طرح صِحَّت تي بُرو اثر پوندو آهي.

(5) ڪثرت سان توبه ۽ اِسْتِغْفار ڪريو جو ان جي بَرَڪت سان به اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان عادت کان جان چڏائي سگهجي ٿي ۽ نفرت پيدا ٿيندي.

منا منا اسلامي پائرو! جيڪڏهن اسان حلم ۽ بُردباري جي ان طريقن کي اختيار ڪرڻ، غصي تي قابو ڪرڻ، شفقت ۽ نرمي اپنائڻ ۽ حُسنِ اخلاق جو پيڪر بنجڻ چاهيون ٿا ته دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان وابسته ٿي وڃون، اِنَ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جي برڪت سان دين ۽ دنيا جون بي شمار برڪتون حاصل ٿينديون.

عمل کا هو جذبہ عطا یا الٰہی
گناہوں سے مجھ کو بچا یا الٰہی
ہو اخلاق اچھا ہو کردار سُسترا
مجھے متقی تُو بنا یا الٰہی

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي پائرو! اڄ جي بيان ۾ اسان نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صَبَر و تحمل ۽ بُردباري جي مُتَعَلِّقَ پيارا پيارا واقعا ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي. سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ڪو ڪيترو ئي تڪليف پهچائيندو هو، حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪڏهن به پنهنجي ذات جي لاءِ غصو نه فرمايو، ايستائين جو پنهنجي جاني دشمنن کي به معاف فرمائي ڇڏيندا هئا. تنهنڪري اسان کي به گهرجي ته سر جو جواب پٿر سان ڏيڻ جي بجائِي، پنهنجي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نقشِ قدم تي هلندي حلم ۽ بُردباري جو مُظَاهَرُو ڪريون ۽ ڪنهن تي غُصُو اچي وڃڻ جي صُورَت ۾ ضبط سان ڪم وٺندي ان کي مُعاف ڪري ڇڏيون. اللهُ عَزَّوَجَلَّ

اسان کي پنهنجي پياري آقا ﷺ جي پيروي ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي.

أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ ﷺ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ٻارنهن مَدَنِي ڪمن مان روزاني جو هڪ مَدَنِي ڪم ”مسجد درس“

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان به پياري آقا ﷺ جون سنئون اپنائڻ جي لاءِ، دعوتِ اسلامي جي پياري مَدَنِي ماحول سان وابسته ٿي ڪري سٺن جي خدمت جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي تَحْتِ ذيلي حلقي جي ٻارنهن مَدَنِي ڪمن ۾ اڳتي وڌي ڪري حصو وٺڻ وارا بڻجي وڃون. ذيلي حلقي جي ٻارنهن مَدَنِي ڪمن، مسلمانن کي نيڪي جي راه تي گامزن ڪرڻ ۽ گناهن کان بچائڻ ۾ تمام گهڻا مُعاوَن آهن. ان ٻارنهن مَدَنِي ڪمن مان روزاني جو هڪ مَدَنِي ڪم ”مسجد درس“ به آهي، اسان سڀ به ”مسجد درس“ ۾ شرڪت کي پنهنجو معمول بڻايون ۽ جتي مسجد درس نٿو ٿئي، اُتي انفرادي ڪوشش جي ذريعي مسجد درس جي ترڪيب ڪريون، اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جي بَرَڪت سان ڪيترن ئي ماڻهن جي اصلاح سان گڏوگڏ پنهنجي اصلاح جو به سامان ٿيندو ۽ مسجد درس ۾ علمِ دين جون گالهيون سڪڻ جو ثواب به ملندو.

فرمانِ مُصْطَفِي ﷺ آهي: جيڪو صُبْحِ مسجد ۾ نيڪي سڪڻ يا سڪارڻ جي لاءِ ويو، ان جي لاءِ مڪمل حج ڪرڻ واري جيان اجر

آهي. (الترغيب والترهيب ج ۱ ص ۵۹) ۽ جيڪو علم جي تلاش ۾ نڪتو اهو واپس موٽڻ تائين الله عَزَّوَجَلَّ جي راه ۾ آهي. (جامع الترمذی، ابواب العلم، باب فضل طلب العلم، الحديث: ۲۶۴۷، ص ۱۹۱۸)

اسان کي به گهرجي ته مسجد درس ۾ شرڪت ڪريون ۽ ٻين کي به شرڪت جي دعوت پيش ڪريون، اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جون بيشمار برڪتون حاصل ٿينديون. اچو ته! مسجد درس ۾ شرڪت جي ترغيب جي لاءِ هڪ مَدَنِي بهار سماعت ڪريون.

معلومات جو خزانو

مدينة الاولياء (ملتان شريف) ۾ رهائشي اسلامي پاء پنهجي سڌرڻ جو واقعو ڪجهه ائين بيان ڪن ٿا ته 1995ء ۾ آئون F.S.C جو طالب علم هئس. مذهبي معلومات نه هئڻ جي سبب منهنجي دوستي هڪ بدمذهب سان ٿي وئي، آئون ان سان گڏ ئي اٿندو ويهندو ۽ ڪائيندو پئندو هئس. چوندا آهن ته صحبت اثر رکندي آهي، تنهنڪري آئون به ان جي فاسد عقيدتي جو شڪار ٿيڻ لڳس. الله عَزَّوَجَلَّ، امير اهل سنت و جماعت بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ کي درازي عمر بِالْخَيْرِ عطا فرمائي، جن دعوت اسلامي جي بنياد رکي ڪري امت مسلمه تي احسان عظيم فرمايو ۽ بي شمار ماڻهن کي بدمذهبن کان محفوظ فرمايو، يقيناً جيڪڏهن دعوت اسلامي جو مَدَنِي ماحول نه هجي ها ته ان بدمذهب جي دوستي اڄ مون کي گمراهي ۾ مبتلا ڪري ڇڏي ها. مون تي الله عَزَّوَجَلَّ جو ڪرم ٿي ويو جو ان دوست نما دشمن کان بچي ويس، سبب ڪجهه ائين ٿيو ته اسان جي مسجد ۾ **فيضان سنت** جو درس شروع ٿي ويو، ته هڪ ڏينهن منهنجي والد صاحب فرمايو: تون به درس ۾ شرڪت ڪندو ڪر

جو دَرَس ۾ ويهڻ جي بَرَڪت سان نه صرف معلومات جو وڏو خزانو حاصل ٿيندو آهي بلڪ علمِ دين جي مجلس ۾ ويهڻ جي عظيم فضيلت حاصل ڪرڻ جي به سَعادت ملندي آهي. تنهنڪري مون دَرَس ۾ باقاعدي سان ويهڻ شروع ڪري ڇڏيو. واقعي دَرَس ۾ ويهڻ جي بَرَڪت سان علمِ دين جي انمول موتين سان دامن ڀرڻ جو سنهري موقعو مليو ۽ گڏوگڏ منهنجي دل ۽ دماغ کي اهڙو سکون نصيب ٿيو جو مون وٽ بيان ڪرڻ جي لاءِ الفاظ ناهن. **دَرَسِ فَيْضَانِ سُنَّتِ** جي بَرَڪت سان ائون دعوتِ اسلامي جي تحت ٿيڻ واري هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ شريڪ ٿي ويس. منهنجي لاءِ هي هڪ نئون ماحول هو، هر طرف علم ۽ عمل جي گلن سان مهڪندڙ مهڪندڙ فضاون مون کي تمام گهڻو متاثر ڪيو. پُر سوز بيان ۽ رقت انگيز دُعا ته منهنجي دل جي دنيا ئي زير و زبر ڪري ڇڏي، مون پنهنجي تمام گناهن کان پڪي توبه ڪئي ۽ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي ويس، **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** اميرِ اهلِ سُنَّتِ **دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه** کان بيعت جي به سَعادت حاصل ڪري چُڪو آهيان.

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سَعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدارِ رسالت، شهنشاههٗ نُبُوّت، مصطفيٰ جانِ رحمت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمانِ جَنّتِ نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جَنّت ۾ مون سان گڏ هوندو.

(مشكاةُ المصابيح، ج ۱ ص ۵۵ حديث ۱۷۵ دارالكتب العلمية بيروت)

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو ته! شيخِ طريقت، اميرِ اهلِ سُنَّتِ **دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه**

جي رسالي ”101 مدني گل“ مان نيچ ڏيڻ جي متعلق ڪجهه مدني گل سماعت ڪريون:

مدني گل:

په فرمان مصطفي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

﴿1﴾ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ڪي نيچ پسند آهي ۽ اوباسي ناپسند. (بخاري ج 4 ص 163 حديث 6226)

﴿2﴾ جڏهن ڪنهن ڪي نيچ اچي ۽ اهو اَلْحَمْدُ لِلَّهِ چوي ته ملائڪ رَّبِّ الْعَالَمِينَ

چوندا آهن ۽ جيڪڏهن اهو رَّبِّ الْعَالَمِينَ چوندا آهن ته ملائڪ چوندا آهن:

الله عَزَّوَجَلَّ تو تي رحم فرمائي. (المعجم الكبير ج 11 ص 358 حديث 12284) ﴿3﴾ نيچ جي

وقت متو جهڪايو، منهن لڪايو، ۽ آواز آهستي ڪيو، نيچ جو آواز بلند

ڪرڻ بيوقوفِي آهي. (ردالمحتار ج 9 ص 684) ﴿4﴾ نيچ اچڻ وقت اَلْحَمْدُ لِلَّهِ چوڻ

گهرجي. (خزائن العرفان صفحي 3 تي طحطاوي جي حوالي سان نيچ اچڻ تي حمد الهي

ڪي سنت مؤڪده لکيو آهي) بهتر اهو آهي ته اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَّبِّ الْعَالَمِينَ يا اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى

كُلِّ حَالٍ چوي ﴿5﴾ ٻڌڻ واري تي واجب آهي ته فورًا يَرْحَمُكَ اللهُ (يعني الله

عَزَّوَجَلَّ توتي رحم فرمائي) چوي ۽ ايتري آواز سان چوي جو نيچ ڏيڻ وارو

پاڻ ٻڌي. (بهار شريعت، جلد 3 حصو 16، ص 476) ﴿6﴾ جواب ٻڌي نيچ ڏيڻ وارو چوي: ”يَغْفِرُ

اللَّهُ لَنَا وَلكُمْ“ (يعني الله عَزَّوَجَلَّ اسان جي ۽ توهان جي بخشش فرمائي) يا هي

چوي: ”يَهْدِيكُمْ اللهُ وَيُصْلِحُ بآلِكُمْ“ (يعني الله عَزَّوَجَلَّ توهان ڪي هدايت ڏي ۽ توهان

جو حال صحيح ڪري) (عالمگيري ج 5 ص 326) ﴿7﴾ جيڪو نيچ اچڻ تي اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ

حَالٍ چوي ۽ پنهنجي زبان سڀني ڏندن تي ڦيري ڇڏي ته

إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ڏندن جي بيمارين کان محفوظ رهندو. (مرآة المناجیح ج 6 ص 396)

﴿8﴾ حضرت مولاءِ كائنات، علي المرتضيٰ كَلَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ فرمائیں تا: جيڪو نيچ اچڻ تي **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ** چوي ته اهو ذات ۽ ڪن جي بيماري ۾ ڪڏهن به مبتلا نه ٿيندو. (مراجعة المفاتيح ج 8 ص 499 تحت الحديث 4739) ﴿9﴾ جواب اُن صورت ۾ واجب ٿيندو جڏهن نيچ ڏيڻ وارو **الْحَمْدُ لِلَّهِ** چوي ۽ جيڪڏهن حمد نه ڪري ته جواب ناهي. (بهار شريعت، جلد 3 ص 477) ﴿10﴾ ڪيئي اسلامي پائر موجود هجن ته ڪجهه حاضرين جواب ڏنو ته سڀني جي پاران جواب ٿي ويو پر بهتر اهو آهي ته سڀني جواب ڏين. (ردالمحتار، ج 9 ص 684) ﴿11﴾ نماز ۾ نيچ اچي ته سڪوت ڪري (يعني خاموش رهي) ۽ **الْحَمْدُ لِلَّهِ** چيائين ته به نماز ۾ حرج ناهي ۽ جيڪڏهن اُن وقت حمد نه ڪيائين ته فارغ ٿي ڪري. (عالمگيري، ج 1 ص 98) ﴿12﴾ توهان نماز پڙهي رهيا آهيو ۽ ڪنهن کي نيچ آئي ۽ توهان جواب جي نيٽ سان **الْحَمْدُ لِلَّهِ** چيو ته توهان جي نماز ٽٽي ويندي. (عالمگيري ج 1 ص 98)

هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

ترے حبيب کی سنت کی دُھوم مچ جائے

گلی گلی میں پھرے مدنی قافلہ یارب

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (1)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (2)

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا ڪوليا ويندا آهن. (3)

(4) ڇه لک دُرُود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي. (4)

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ أَنُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاك پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (5)

...³ القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

...⁴ افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

...⁵ القول البديع، الباب الاول، ص 125

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽⁶⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى

عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁷⁾

(2) جن شَبِ قَدْرِ حَاصِلِ كَرِي وَرْتِي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم و كريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّ وَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيَا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان

شَبِ قَدْرِ كِي حَاصِلِ كَرِي وَرْتُو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

...⁶ الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

...⁷ مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 254/10، حديث: 17305